

Werkplezier is voor anesthesioloog Anniek Raaijmakers (34) geen bijzaak, maar een must. ‘Ik dwing mezelf niet steeds “ja” te zeggen.’

W elk misverstand over anesthesiologen wil je rechtzetten?

‘Dat we tijdens een operatie vooral zitten

en weinig doen. Juist als we op de OK onzichtbaar lijken, betekent dat vaak dat ons werk goed gaat. We anticiperen voortdurend en hebben achter de schermen al veel gedaan: patiënten op de poli gezien, infusen geprikt, ruggenprikken gezet en collega’s geholpen. Aan het einde van de dag hebben we best hard gewerkt, ook al heeft niemand het gezien, haha.’

Wie is jouw rolmodel?

‘Ik ben meerdere anesthesiologen tegengekomen die ik bewonder. Omdat ze goed waren in hun vak, stevig in hun schoenen stonden, geliefd waren binnen hun team én een goede balans hadden tussen werk en privé – daar streef ik zelf ook naar.’

Waarom is dat laatste zo belangrijk voor je?

‘Dat is een beetje per toeval ontstaan. Ik wilde me graag landelijk inzetten voor de Nederlandse Vereniging voor Anesthesiologie, en op dat moment bleek er een plek beschikbaar in de commissie duurzame inzetbaarheid. Pas toen realiseerde ik me hoe belangrijk dat thema is.’

Wat was je voornaamste inzicht?

‘Als jonge specialist denk je: het draait om mijn vak, mijn opleiding, mijn carrière. Maar zodra je leven verandert en je bijvoorbeeld een gezin krijgt, ga je anders kijken naar de combinatie werk en privé. Hoe zorg je bijvoorbeeld dat je over twintig jaar nog steeds met plezier diensten draait? Tijdens mijn opleiding kwam dat te weinig aan bod. Dat moet anders en vooral eerder, zodat mensen niet pas aan de bel trekken als het ze te veel wordt.’

Hoe kun je dat werkplezier vergroten?

‘Specialisten hebben soms het gevoel dat ze weinig invloed hebben op hun vak. De druk op de zorg komt van buitenaf en agenda’s zitten vol. Juist daarom is het belangrijk met je vakgroep te bespre-

ken waar je energie van krijgt. De een haalt plezier uit onderwijs, de ander uit onderzoek of een andere taakverdeling. Door elkaar daarin ruimte te geven, kun je werkplezier vergroten.’

Speelt dit bij anesthesiologen meer of anders dan bij andere specialisten?

‘Als anesthesiologen hebben we een centrale positie binnen het ziekenhuis en zijn we betrokken bij veel van wat er ‘s nachts gebeurt. Met de toename van onder meer geboortezorg in het ziekenhuis en het aantal complexe patiënten is de dienstbelasting groter dan voorheen – en voelen we de impact hiervan misschien wel meer.’

Hoe zorg jij zelf voor een gezonde werk-privébalans?

‘Ik reageer vaak enthousiast als mensen mij vragen voor projecten of commissies. Ik dwing mezelf nu kritischer te zijn en niet steeds “ja” te zeggen. Zodat ik thuis óók energie heb om een goede partner en moeder te zijn.’

Lukt dat?

‘Niet iedere week, maar dan herinner ik mezelf eraan dat het niet altijd perfect hoeft.’

Wat zijn zware momenten in je werk?

‘Meestal heb ik weinig contact met familieleden van patiënten, maar bij acute operaties zie ik ze wel – bijvoorbeeld bij iemand met een scheur in de aorta. Neem ik die patiënt vervolgens mee naar de OK, dan realiseer ik me dat ik misschien de laatste persoon ben met wie diegene spreekt – best heftig. Ik probeer diegene altijd te kalmeren, maar dat zijn pittige momenten.’

En mooie momenten?

‘Een grote operatie die goed gaat, zoals een spoedkeizersnede waarbij in no time een heel team klaarstaat om ervoor te zorgen dat moeder en kind het redden. Dat je elkaar dan na afloop aankijkt en denkt: dit hebben we samen goed gedaan.’

ANNIEK RAAIJMAAKERS

- GEBOREN op 21 september 1991
- STUDEERDE van 2011 tot 2017 geneeskunde aan de Maastricht University en was van 2017 tot 2018 anios op de intensive care van het Catharina Ziekenhuis in Eindhoven
- VOLGDE van 2019 tot 2024 de hoofdopleiding tot anesthesioloog in het MUMC+, die gedeeltelijk plaatsvond in het Catharina Ziekenhuis in Eindhoven
- WERKT sinds 2024 als cardio-anesthesioloog in het Catharina Ziekenhuis
- HEEFT meegewerkt aan het thema Werkplezier van de visie Medisch Specialist 2035
- WOONT samen met haar vriendin, eveneens anesthesioloog, en hun zoonje Mick (1)
- REIST graag met haar camperbus door Europa – binnenkort staat Zuid-Engeland op de planning. Haar eerste oude Volkswagenbusje heette Frits en had zelfs een eigen Instagrampagina
- HOUDT van souvenirwinkels en koopt daar vaak een kerstbal als herinnering
- PROBEERT twee keer per week te hardlopen